(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

GEMENSAM ÅTGÄRD

av den 1 oktober 1996

beslutad av rådet på grundval av artikel J 3 i Fördraget om Europeiska unionen om antipersonella minor

(96/588/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT OM DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna J 3 och J 11 i detta,

med beaktande av de allmänna riktlinjerna från Europeiska rådets möte den 26 och 27 juni 1992 om fastställande av de frågor som rör säkerhetspolitiken vilka, efter ikraftträdandet av Fördraget om Europeiska unionen, kan bli föremål för gemensamma åtgärder, och

med beaktande av följande:

Mot bakgrund av resultaten från konferensen för översyn av konventionen om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen som anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar, nedan kallad "1980 års konvention", är det lämpligt att uppdatera och ytterligare utveckla de initiativ som tagits av Europeiska unionen inom ramen för rådets beslut 95/170/GUSP av den 12 maj 1995 om en gemensam åtgärd rörande antipersonella minor (truppminor) antagen av rådet på grundval av artikel J 3 i Fördraget om Europeiska unionen [1] och gemensam ståndpunkt 95/379/GUSP av den 18 september 1995 fastställd av rådet på grundval av artikel J 2 i Fördraget om Europeiska unionen, om lasrar som kan förorsaka blindhet [2].

Rådets beslut 96/251/GUSP av den 25 mars 1996 om komplettering av beslut 95/170/GUSP om en gemensam åtgärd rörande antipersonella minor antagen av rådet på grundval av artikel J 3 i Fördraget om Europeiska unionen [3] har redan bidragit till minröjningsverksamheten i Bosnien-Hercegovina och Kroatien under 1996.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionen har beslutat att bekämpa och sätta stopp för den urskillningslösa användningen och spridningen världen över av antipersonella minor och att bidra till att lösa de problem som redan förorsakats av dessa vapen. Syftet med denna gemensamma åtgärd är att förstärka de politiska och praktiska åtgärder som redan vidtagits av Europeiska unionen för att uppnå dessa mål.

För detta ändamål består den gemensamma åtgärden av följande tre delar, som återges i avdelningarna I, II och III:

— Fortsatta insatser från Europeiska unionen i syfte att dels säkerställa fullt genomförande av resultaten från den första konferensen för översyn av 1980 års konvention, dels att stödja internationella insatser för att förbjuda antipersonella minor.

— Ett gemensamt moratorium för export av antipersonella minor.

— Europeiska unionens mångfasetterade bidrag till minröjningsverksamhet.

AVDELNING I

STOPP FÖR DEN URSKILLNINGSLÖSA ANVÄNDNINGEN AV ANTIPERSONELLA MINOR

Artikel 2

Europeiska unionen har uppställt som mål att helt och hållet avskaffa antipersonella minor och skall arbeta

[1] EGT nr L 115, 22.5.1995, s. 1.
[2] EGT nr L 227, 22.9.1995, s. 3.
[3] EGT nr L 87, 4.4.1996, s. 3.

aktivt för att en effektiv internationell överenskommelse om ett världsomfattande förbud för dessa vapen kan ingås så snart som möjligt.

Artikel 3

1. Samtliga medlemsstater skall som ett första steg

— vidta de åtgärder som är möjliga för att på ett tidigt stadium, och utan att åberopa möjligheterna att binda sig vid ett senare tillfälle, ratificera det ändrade protokoll II om landminor och det nya protokoll IV om lasrar som kan förorsaka blindhet, vilka utgör bilagor till 1980 års konvention,

— vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppfyller de förbud och inskränkningar som finns intagna i dessa protokoll, i avvaktan på deras ikraftträdande.

2. Europeiska unionen skall främja universell anslutning till 1980 års konvention och särskilt till dess ändrade protokoll II och nya protokoll IV.

I detta syfte skall ordförandeskapet, om det är lämpligt, genomföra åtgärder i enlighet med artikel J 5.3 i fördraget.

3. För att främja anslutningen till protokoll II och efterlevnaden av protokollet skall medlemsstaterna dessutom aktivt bidra till det årliga samråd med de höga fördragsslutande parterna som föreskrivs i artikel 13 i protokollet.

4. I enlighet med åtagandet i artikel 2 skall Europeiska unionen försöka att utan dröjsmål ta upp frågan om ett totalt förbud i det internationella forum som lämpar sig bäst.

5. Europeiska unionen skall särskilt koncentrera uppmärksamheten på de tredje länder som fortsätter de oansvariga leveranserna och den urskillningslösa användningen av antipersonella minor.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall, särskilt när det gäller operationell användning av antipersonella minor, sträva efter att genomföra nationella inskränkningar eller förbud utöver dem som anges i det ändrade protokoll II.

AVDELNING II

MORATORIUM FÖR EXPORT AV ANTIPERSONELLA MINOR

Artikel 5

Medlemsstaterna skall införa ett gemensamt moratorium för export av alla truppminor till samtliga bestämmelseorter. De skall avstå från att utfärda nya licenser för teknologiöverföring som kan möjliggöra tillverkning av antipersonella minor i tredje land.

AVDELNING III

BIDRAG TILL INTERNATIONELL MINRÖJNING

Artikel 6

Europeiska gemenskapens insatser

Europeiska gemenskapen har intensifierat sin verksamhet när det gäller minröjning i samband med humanitärt bistånd, återuppbyggnadsverksamhet och utvecklingssamarbete. Europeiska gemenskapernas kommission har för avsikt att behålla gemenskapens stöd för dessa verksamheter, som utgör en viktig del av gemenskapens insatser gentemot vissa tredje länder. Gemenskapen kommer också att fortsätta sin forskningsverksamhet när det gäller minröjning.

Artikel 7

Europeiska unionens ekonomiska bidrag

1. Utöver de åtgärder som anges i artikel 6, och utan att det påverkar medlemsstaternas bidrag, skall Europeiska unionen fortlöpande stödja internationella minröjningsinsatser, bl.a. genom ytterligare bidrag till FN:s frivilliga fond för bistånd vid minröjning och/eller på begäran av regionala organisationer eller myndigheter i tredje land. Ett belopp av 7 miljoner ecu skall tas upp i Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Hälften av detta belopp skall avsättas till FN:s frivilliga fond. Återstående belopp skall avsättas till initiativ av Europeiska unionen som skall påbörjas under perioden fram till den 31 december 1997, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 10.

2. Bidragen till FN:s frivilliga fond för bistånd vid minröjning kommer att fördelas mellan de åtgärder som Europeiska unionen lägger störst vikt vid. Ordförandeskapet kommer att, tillsammans med kommissionen, upprätta de nödvändiga kontakterna med Förenta nationernas generalsekreterare för att fastställa villkoren för användningen av Europeiska unionens bidrag. De utgifter som finansieras med de i punkt 1 fastställda beloppen skall förvaltas i enlighet med Europeiska gemenskapens förfaranden och tillämpliga budgetregler.

Artikel 8

Europeiska unionens särskilda åtgärder

1. Europeiska unionen kan ge bistånd till minröjningsverksamhet i vissa tredje länder. Europeiska unionen kan agera på begäran av regionala organisationer eller på begäran av myndigheterna i ett tredje land. Den kan även ingripa inom ramen för de program som leds av Förenta nationerna eller, där så är lämpligt, i samarbete med FN för att komplettera dess verksamhet. Den erkänner den viktiga roll som sekretariatet vid Förenta nationernas avdelning för humanitära frågor spelar som centrum i Förenta nationerna för samordningen av frågor avseende minröjning och därmed sammanhängande frågor.

2. När rådet beslutar att genomföra en särskild åtgärd gentemot ett tredje land, skall det besluta om finansieringen av åtgärden och därvid ta hänsyn till medlemsstaternas eventuella bidrag in natura. Rådet skall fastställa de huvudsakliga riktlinjerna för bistånd från Europeiska unionen vilket, bland annat, kan anta följande former:

— Åtgärder som ökar medvetenheten om problemet när det gäller minor.

— Utbildning av minröjningsspecialister och -instruktörer.

— Deltagande i minröjningsarbeten.

— Utveckling av databaser om minor.

— Bistånd såvitt avser rehabilitering av offer.

När rådet antar de rättsakter som avses i första stycket skall rådets beslut vara enhälligt.

3. I enlighet med artikel J 3.2 i fördraget skall rådet fastställa de villkor som skall gälla för genomförandet av Europeiska unionens särskilda åtgärder och därvid ta hänsyn till om det kan vara av värde att i vissa fall utse en person som skall ansvara för genomförandet av en viss åtgärd på platsen.

4. Enligt artikel J 4.2 i fördraget skall Europeiska unionen även i fortsättningen ha möjlighet att begära Västeuropeiska unionens medverkan vid utarbetandet och genomförandet av Europeiska unionens särskilda åtgärder såvitt avser bistånd till minröjning.

Artikel 9

Fasthet och konsekvens i Europeiska unionens åtgärder

1. Rådet och kommissionen skall vara ansvariga för att det skapas fasthet och konsekvens i Eurapeiska unionens åtgärder på minröjningsområdet. De skall säkerställa genomförandet av sina åtgärder, i enlighet med sina respektive befogenheter.

2. Medlemsstaterna skall sträva efter att öka effektiviteten i sina nationella bidrag till minröjning. Så långt det är möjligt skall åtgärder enligt artikel 8 samordnas med medlemsstaternas och kommissionens åtgärder.

Artikel 10

Samordning av Europeiska unionens bidrag

1. Den behöriga arbetsgruppen vid rådet skall bland annat ansvara för följande:

— Fördelning av medel efter framställningar från regionala organisationer eller myndigheter i tredje land samt fastställande av prioriteringar i samband härmed.

— Fastställande av prioriteringar för användningen av Europeiska unionens bidrag till FN:s frivilliga fond.

— Fastställande av genomförandevillkor för Europeiska unionens särskilda åtgärder i tredje land enligt artikel 8.

2. På de villkor som anges i artikel J 5.3 i fördraget skall ordförandeskapet

— säkra förbindelsen med Förenta nationerna,

— upprätta de kontakter med regionala organisationer och tredje land som är nödvändiga för att genomföra Europeiska unionens särskilda åtgärder.

Det skall regelbundet hålla arbetsgruppen underrättad om resultatet av dessa kontakter.

3. All relevant information skall förmedlas till arbetsgruppen för att rådet och kommissionen under bästa möjliga förhållanden skall kunna garantera att Europeiska unionens externa åtgärder präglas av fasthet och konsekvens.

Artikel 11

Denna gemensamma åtgärd skall träda i kraft samma dag som den antas.

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i officiella tidning.

Utfärdad i Luxemburg den 1 oktober 1996.

På rådets vägnar

D. SPRING

Ordförande